

Mongolsko

Mongolsko

Rozloha: 1 564 116 km²

Počet obyvateľov: 2, 996 mil.

Hustota zaľudnenia: 1, 9 obyv./ km²

Hlavné mesto: Ulánbátar, 1 044 500 obyv.

Štátne zriadenie: republika

Úradný jazyk: mongolčina

Najvyšší bod: Huyten Orgil, 4 374 m

Prírodné zdroje: ropa, uhlie, meď, molybdén, volfrám, fosfáty, cín, nikel, zinok, zlato striebro, fluorit, železo..

Rasové a národnostné zloženie (%): Mongoli 94, Kazachovia 5, iní(Rusi, Číňania) 0,1

Priemerná dĺžka života: muži 65 rokov, ženy 68 rokov

Mena: tugrik

Nezamestanosť: 2, 8 %

HDP na 1 obyvateľa: 3 300 USD

Mongolsko je pomerne izolovaná krajina ďaleko od mora, s výrazne kontinentálnym podnebím. Predstavuje pozostatok z pôvodnej Mongolskej ríše, ktorá v čase najväčšej slávy zaberala rozľahlé územia kontinentálnej Ázie. V 20. storočí bola geopoliticky pričlenená do komunistického bloku. V súčasnosti má charakter nárazníkovej krajiny medzi dvoma gigantmi- Ruskom a Čínou.

Ekonomicky je stále v transformačnom období. Krajina vykazuje vysoký zahraničný dlh a nízky hrubý domáci produkt. Najväčším zdrojom príjmov sú nerastné suroviny. Uhlie sa tu ťaží juhovýchodne od mesta Darhan a juhovýchodne od Ulánbátaru. Momentálne investične poddimenzované Mongolsko je pre budúcnosť potenciálnou baníckou veľmocou. Poľnohospodárstvo sa muselo prispôbiť kontinentálnemu podnebiu. Ornej pôdy je málo, väčšinu územia pokrývajú trávnaté plochy. Mongolsku patrí popredné miesto na svete v počte hospodárskych zvierat na jedného obyvateľa. Chovajú sa dobytok a kone, ovce, kozy alebo v púštnych oblastiach aj ťavy. Mongoli jedia viac mäsitú ako rastlinnú stravu. Priemysel je prítomný len vo väčších mestách. Zastúpenie tu má ťažobný, hutnícky, textilný, kožiarsky, papierenský a celulózový priemysel. Cestná sieť je riedka, častým dopravným prostriedkom ostávajú stále kone.